

Job i SKAT - Brandmand som livsstil

Brandmand: Ved siden af jobbet i SKAT har Kim Jensen et bijob som deltidsbrandmand. Det skærper evnen til hurtig reaktion, for når alarmen går, skal han være klar i brandbilen inden for fem minutter. Det er samtidig et job, hvor alle kender deres plads og opgaver, når der skal reddes menneskeliv eller værdier.

Når alarmen går hjemme hos Kim Jensen i Varde er det lige til en "omvendt" Fakta-reklame. Det må højst tage fem minutter - men der er en sport i at få det til at gå endnu hurtigere.

Når Kim er hjemme i Varde, bærer han altid den lille alarm fra Falck på sig. Uanset hvad tidspunkt på døgnet, det er, har han som deltidsbrandmand hos Falck højst fem minutter til at møde på Falckstationen og være klar til at rykke ud med brandbilen. Også når det er midt om natten, og han ligger og sover.

Derfor er tøjet og skoene altid klar, så Kim - næsten bogstavelig talt - kan iføre sig det i søvne, inden han sætter sig ud på den 45-knalt, han har anskaffet til samme formål, og tager turen den lille kilometer til brandstationen. På så kort tid, at han nærmest må være båret af den rutine, der kommer af at have kørt turen mange gange.

Fremme på brandstationen skal Kim have

uniformen på, men også det tager kun få sekunder, for bukserne i dragten er i forvejen pakket ned omkring de solide støvler, så det er lige til at hoppe i.

"Går der over tre minutter, så er de normalt kørt", fortæller Kim, som ved siden af sit arbejde i SKAT har været brandmand i Varde siden 2001.

Her er ikke så meget slinger i valsen. Det gælder om at være hurtigt på pletten på brandstationen, for brandbilerne kører, når de er fyldt op med de brandmænd, der er behov for. For at der ikke skal mangle personale, er gruppen af deltidsbrandmænd, som er tilknyttet Falckstationen, nemlig højere end det antal, der normalt er behov for ved en udrykning.

"Vi er 22 deltidsbrandmænd i Varde, som alle bliver kaldt hver gang - men der kommer kun otte med ud. Så der er rift om pladserne!"

Foto: Johnny Anton Wichmann

Legalt at blive væk

I dag er Kim kun brandmand i sin fritid. Andet kan ikke lade sig gøre, da han til dagligt arbejder ved SKAT i Esbjerg - ca. 20 km fra brandstationen i Varde. Samtidig giver posten som formand for Kreds III i Dansk Told & Skatteforbund, som dækker medlemmerne i Syddanmark - og dermed medlem af forbundets hovedbestyrelse - ham også en del mødedage, hvor han er længere væk fra brandstationen i Varde end de fem minutter, som er betingelsen for at komme med brandbilen ud.

Det er der dog ingen problemer i. Bortset fra en weekend om måneden, hvor Kim skal blive i Varde, fordi han har vagt fra klokken 12 lørdag til mandag morgen, har han ikke pligt til at møde frem, når alarmen går - og det er helt legalt ikke at møde op, hvis han er forhindret af job, møder eller private gøremål.

“Man er ikke bundet af det - og skal ikke sige til, hvis man ikke kan møde op.”

Da Kim startede som deltidsbrandmand den 1. august 2001 kunne han imidlertid også “løbe af pladsen” i arbejdstiden, når brandalarmen lød. Dengang var han nemlig skatterevisor ved Varde Kommune, og kunne sagtens nå frem inden for de få minutter, der er til rådighed. Kommunen havde heller ingen problemer med, at Kim ind i mellem kastede alt fra sig for at blive brandmand. Selvom brandslukningen i Varde Kommune er udliciteret til Falck, og Kim derfor i sit deltidsjob er ansat af Falck, er det i bund og grund en kommunal opgave.

“Betingelsen for at blive brandmand var, at jeg kunne møde døgnet rundt og året rundt inden for fem minutter. Det kunne jeg dengang - og selvom jeg i dag må blive væk, når jeg er på arbejde ved SKAT, har jeg fået lov til at fortsætte”, fortæller Kim som dog tilføjer, at skulle

Ved siden af sit job i SKAT - og posten som formand for Dansk Told & Skatteforbund i Syddanmark - er Kim Jensen deltidsbrandmand i Varde, og trives rigtig godt med det.

“

Man er sin egen sikkerhedsrepræsentant. Man skal aldrig sætte sin egen sikkerhed over styr.

”

han være startet i dag, var det nok ikke gået på grund af den lange afstand til jobbet i Esbjerg.

Mere end brand

”Vi har ca. 120 udkald på et år - og jeg er vel med på ca. 60%”, fortæller Kim - og tilføjer, at han senest var ude aftenen før, Dansk Told & Skat møder ham i Varde. På en gård var der gået ild i en bobcat, men landmanden havde selv fået trukket den ud af bygningen, inden Falck nåede frem, så det udviklede sig heldigvis ikke til en større gårdbrand.

Ellers er opgaverne, de kan komme ud til, mangfoldige. Lige fra store naturbrande, gårdbrande, hvor der går ild i store mængder halm, som det næsten er umuligt at slukke igen, over skorstensbrande til de udrykninger, hvor der slet ikke er tale om en brand. Det kan f.eks. være i forbindelse med et trafikuheld, hvor det er brandmændene, der skal frigøre personer, som sidder fastklemt - eller oprydning efter lækket brændstof eller kølervæske.

Kim fortæller, at det ind i mellem kan være

en ubehagelig oplevelse - ikke mindst at blive kaldt ud i forbindelse med et trafikuheld - og at han har været ude for dødsfald i den forbindelse.

”Derfor har vi også altid en debriefing bagefter, hvor vi snakker tingene igennem, når vi har været udsat for noget, der skal bearbejdes.”

Da Kim startede som brandmand, fik han først en uges grunduddannelse, hvor han lærte de grundlæggende ting - både teori og praksis. Siden fik han uddannelsen som røgdykker, som tager tre uger - og har senest suppleret med et kursus i at frigøre personer i forbindelse med trafikuheld. For at holde kompetencerne vedlige deltager alle deltidsbrandmændene også i en øvelse én gang om måneden, hvor der er mødepligt.

Går ikke ud over SKAT

Selvom Kim har fået den nødvendige uddannelse, så er det ikke et helt ufarligt job at være brandmand.

”Man er sin egen sikkerhedsrepræsentant.

Foto: Johnny Anton Wichmann

SKAT slukker ildebrande

Brandslukning:

Medarbejderne i SKAT oplever at blive flyttet rundt, når der er en opgave, som pludselig får høj prioritet. Det er brandslukning - og spild af ressourcer - mener Kim Jensen som peger på, at årsagen er for få ressourcer til de opgaver, der skal løses.

”Vi slukker brande!”

Ganske vist er Kim Jensen deltidsbrandmand hos Falck i Varde ved siden af jobbet ved SKAT i Esbjerg. Men hans udsagn er bestemt også rettet mod SKAT. ”Folk bliver hele tiden taget fra de ting, de laver, fordi der skal laves en indsats på et andet område. Fordi der er for få ressourcer i SKAT til at få tingene til at hænge sammen”, siger Kim - og peger som et eksempel på udlandsområdet, som er den afdeling, han selv er tilknyttet. Her mærker man blandt andet den store mængde udenlandsk arbejdskraft, der er kommet til Danmark i de seneste år. Mange udlændinge møder personligt op på skattecetret for at få klaret deres skatteforhold ved skranken. Men ressourcerne på området er ikke rigtig fulgt med i samme grad. Derfor må man trække på de kolleger i afdelingen, som egentlig skulle lave andre opgaver på området. At billedet dog er meget generelt, genkender Kim i forbindelse med sit arbejde som formand for Dansk

Af Ole Pedersen - op@dts.nu

At bruge ressourcerne til "at slukke brande" er spild og går ud over fagligheden i SKAT, mener Kim Jensen.

Man skal aldrig sætte sin egen sikkerhed over styr - og derfor har man også lov til f.eks. at sige nej til at gå ind i et brændende hus, hvis man selv vurderer, at det er for farligt", fortæller Kim.

Under en udrykning har alle brandmændene helt faste opgaver, som er defineret på forhånd, så man aldrig kommer ud for, at der bliver tvivl om, hvem der gør hvad.

"Det er noget med rutiner - du skal vide, hvad du skal, når du kommer ud."

Når røgdykkerne skal ind i et brændende hus, går eller kravler de også altid to og to sammen. Den første fører slangen - og den anden går lige bagved og holder også fast i slangen. Så længe de har fat i slangen, er de altid sikker på at kunne finde ud af bygningen igen - også selvom de ikke kan se en hånd fra sig på grund af røg. Og når den enes beholdning af luft er ved at være brugt op trækker begge sig tilbage - uanset at den anden har mere luft tilbage.

"Det er altid den "svage" person, der bestemmer", fortæller Kim.

Lidt økonomi er der naturligvis også forbun-

det med jobbet. Dels får Kim et fast beløb om måneden for at stå til rådighed - dels får han et beløb, hver gang han når frem til brandstationen inden for de fem minutter, som er kravet. Kommer han for sent til at nå med ud, udløser det alligevel betaling for to timer - og er han med ude, får han løn for de timer, han er afsted.

SKAT mærker normalt aldrig til, at Kim er brandmand i sin fritid. Kun hvis han natten før en arbejdsdag har været ude og slukke en brand - og måske endda har været afsted flere nætter i træk - kan det godt mærkes.

"Jeg har normalt ikke problemer med at holde mig vågen - men det kan da godt være, jeg ikke er så effektiv, som normalt", siger Kim med glimt i øjet.

Han er dog ikke spor i tvivl om, at han bestemt ikke har fortrudt, at han tog jobbet som deltidsbrandmand.

"Det er en livsstil - og jeg trives med det!"

Foto: Johnny Anton Wichmann

Når brandmændene rykker ud, har de helt faste opgaver, så alle ved, hvad de skal gøre.

Told & Skatteforbunds Kreds III, som dækker medlemmerne i Syd-danmark.

Kim peger på, at der er "skal-opgaver", og der er "kan-opgaver" i SKAT. Når der er for få ressourcer til at klare de opgaver, der er, går det ud over de "kan-opgaver", som ikke skal løses her og nu, hvis der står en kunde i ekspeditionen - eller nogle data skal indberettes til et it-system. Og det er ofte indsats, kontrol eller inddrivelse, det går ud over som typiske eksempler på "kan-opgaver".

En af de opgaver, der har kostet rigtig mange ressourcer i det seneste års tid, er ifølge Kim telefonagentsituationen. I SKAT Syddanmark er man bundet af, at det politisk er besluttet, at der skal være 100 arbejdspladser i Ribe. Kundecentret i Ribe mangler imidlertid 30-35 personer for at nå det mål. Som en midlertidig løsning har skat-tecentrene rundt omkring derfor været nødt til at stille agenter til rådighed til at svare på telefonerne. Her har ledelsen søgt flere og flere medarbejdere til frivilligt at melde sig til opgaven - men med begrænset succes. Derfor er mange bare blevet udpeget mere eller mindre mod deres vilje.

"Nu bruger man så ikke deres kompetencer på det, de egentlig skulle lave - det er spild af ressourcer, og gør det umuligt at planlægge", konstaterer Kim - og tilføjer, at konsekvensen er, at de opgaver, som kollegerne brænder for og har kompetencerne til at løse, i stedet får lov til at ligge uløste hen, når ressourcerne skal bruges på andre områder.

"Det får den faglige stolthed til at lide et knæk, når man ser opgaver blive nedprioriteret, som der burde være kigget på."

Flere ressourcer - tak!

Før etableringen af SKAT var Kim, der blev færdig med skatterevisor-uddannelsen i 2002, beskæftiget med bl.a. dødsbo og udland. Først ved skatteforvaltningen i Varde Kommune - og efter en lokal sammenlægning af skatteforvaltninger ved Skattemuseet i Esbjerg.

"I kommunen kunne der også være perioder med spidsbelastning, hvor alle måtte smide det, de havde i hænderne og være med til at løse en opgave - som f.eks. ved forskud og selvangivelsen. Men det vidste vi. Det var lagt ind i et årshjul - og vi kunne planlægge efter det", siger Kim - som ikke genkender den samme form for planlægning, når der opstår spidsbelastningssituationer i SKAT. Spidsbelastningssituationer, som ind i mellem også er styret af politiske ønsker om prioritering af en bestemt indsats. Derfor bliver det i SKAT i langt højere grad til brandslukning, hvor de ressourcer, der i forvejen er for få af, bliver kastet rundt, når der opstår et akut behov.

"Så ja - vi slukker brande i SKAT", siger Kim - som i langt højere grad ville ønske, at SKAT havde flere ressourcer til at løse de opgaver, der vitterligt er - og som både politikere, borgere og virksomheder med rette forventer, at SKAT løser. Så det ikke altid går ud over "kan-opgaverne" - og så medarbejderne i højere grad kan få lov til at bruge tiden på at løse opgaver, som matcher de kompetencer, de har. Til gavn for arbejdspladsen - men bestemt også for den enkelte medarbejder.

"At slukke brande hele tiden er spild af ressourcer", fastslår Kim Jensen.